

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 10 v. — Po pošti se list ne pošilja

Za kruh nam dajo kamen.

Slovenec, ki se je pretekle dni mudil v Gradcu, nam pripoveduje naslednje:

„Pripeljal sem se zvečer v Gradec. Šel sem v hotel iskat prenočišča. Ko so videli na listku moje slovensko ime in sem hotel plačati z žigosanim denarjem, je zakričal možicelj: „Für die südslavischen Räuber haben wir keine Wohnung in Graz. Schauen Sie, dass Sie bald verschwinden!“ (Za jugoslovanske roparje nimamo v Gradcu stanovanja. Glejte, da se kmalu izgubite. Krog mene so se začele zbirati sobarice, dekletke, hišniki in strežniki. Vse vprek me je sramotilo, pljuvali so na tla pred menoj in počenjali z menoj vse mogoče neumnosti. Ker sem moral ostati v Gradcu radi njihovih opravek, sem poskusil srečo v drugi gostilni. Komaj pa sem odložil kovček, že pride natakar od prejšnjega hotela in začne upiti kar med vsemi gosti: Was, diesen südslavischen Vagabund wollen sie beherbergen? Schamts Euch!“ (Kaj tega jugoslovanskega potepuha hočete vzeti pod streho? Sram Vas bodi!) In takoj sem imel vse goste proti meni. Vpili so, da me je treba pobiti ali pa vsaj zapreti. Tudi tukaj sem moral oditi brez stanovanja. Ko sem bil na ulici, prihiti za menoj fino oblečen gospod in mi pravi: „Vi ste trgovec, kaj ne?“ „Da,“ mu odgovorim. „Prišel sem po nujnih poslih v Gradec.“ „Pojdite z menoj,“ pravi gospod, „bom Vam jaz odstopil stanovanje.“ Bil je graški Slovenec. Vzel me je pod streho. Če ga ne bi slučajno našel, moral bi bil iti na policijo prosit prenočišča.

Drugo jutro grem v kavarno. Naročil sem si kavo. Ko sem dal saharina v kavo, me spozna graški Nemeč, ki je bil prejšnji večer navzoč v gostilni, kjer sem v drugič prosil prenočišča. Mož začne vpiti: „Das ist der südslavische Spion, hinaus mit ihm! Keinen Kaffee geben!“ (To je jugoslovanski ogleduh, ven z njim! Ne dajte mu kave!) In res so

mi od ust odtrgali kavo proč. Tulili so in grozili na vse mogoče načine. Natakar vzame kozarec vode in mi jo vlije v obraz... Odšel sem na ulico. Ko sem opravil svoje trgovske zadeve, sem se hotel s prvim vlakom odpeljati v Maribor. Pomotoma sem pri blagajni na kolodvoru ponudil blagajniku za vozni listek žigosan desetak. Mož mi je iztrgal karto, vrgel bankovec nazaj in začel upiti na ves glas: „Schon wieder so ein südslavischer Apostel! Für solche Leute haben wir keine Fahrkarten“. In moral sem oditi brez voznega listka. Občinstvo mi je začelo groziti. Iz mučnega položaja me je otel slovenski železničar, ki me je po stranski poti odpeljal na peron in mi preskrbel karto. Nenavadno srečnega sem se čutil, ko je vlak pri Špilju prisopihal na svobodna jugoslovanska tla.“

In kako pa mi postopamo z Nemci? Dajemo jim živila in svobodno se smejo kretati med nami. Celo hujskače in najstrupenejše naše protivnike še pitamo z jugoslovanskim kruhom in mesom... Nemci pa nam kruh vračajo s kamnom....

Maribor dobi luč!

Ob sklepu uredništva smo dobili poročilo, da je dospelo v Maribor večje število vagonov ostrovskega premoga. Plinarna začne delovati že danes. Maribor bo torej danes zvečer že imel plinovo razsvetljavo. Opozarjamo, da v vsaki hiši takoj preišče vsak stanovalec sam, ali so petelini pri plinovih ceveh zaprti ali ne in če niso cevi pokvarjene, da bi plin uhajal. Če petelini niso zaprti in če so cevi pokvarjene, je nevarnost, da se ljudje zadušijo. Kjer so cevi slabe, je treba takoj javiti plinarni, da se cevi popravijo.

Da ima Maribor po dolgem času zopet luč, gre zasluga za blagor prebivalstva neumorno delujočemu vladnemu komisarju dr. Pfeiferju. Tudi naše liste bomo odslej lahko zopet stavili na stroj.

* * *
Mestna plinarna v Mariboru naznanja sledeče: Vsled večje dobave premoga se je omogočilo zopetno delovanje mestne plinarne. Vsi p. n. naroč-

niki plina se obveščajo, da je dovoljena zopetna uporaba plina v svrhu razsvetljave, kuhanja in obratovanja. Pred uporabo pa se mora zrak, ki se je nakupičil v ceveh vsled ustavljenega obratovanja, izpustiti pri odprtih oknih. Doba, v kateri se bo ta množina zraka izpustila, odvisi od prereza instalacije in števila plamen. Približno traja 5 minut za en plamen. Zdravju to ni škodljivo, kakor tudi ne nastane iz tega nikaka nevarnost. Iz glavnih cevij se bo izpihnil dim po organih plinarne, na plinskih cestnih točkah.

Protestni shodi slovenskega ženstva proti italijanski in nemški okupaciji naše zemlje so se vršili v nedeljo, dne 2. marca v Ljubljani, Zagrebu in Belgradu. Vsi shodi so bili nad vse pričakovane dobro obiskani, bili so veličastna manifestacija za naše zahteve. Iz Ljubljane zlasti nam poročajo, da se je sprejela protestna resolucija in se je sklenilo, poslati pismo na Wilsonovo hčerko, v katerem jo slovensko ženstvo prosi, naj pri svojem očetu posreduje za pravično stvar našega trojnega na roda. Tudi prestolonasledniku regentu Aleksandru se je poslal brzjavni pozdrav.

Zaupniki nemškega Volksrata v mariborskem okraju. V roke smo dobili seznam vsenemških in nemčurskih zaupnikov, ki so l. 1914 ovajali naše ljudi in jih pomagali zapirati. Imena teh junakov so: Fran Hausmann, dr. Fric Jurič, Fran Kasper, Karel Mayer, Franc Hallecker, Avgust Muster, Iv. Petz, Andrej Hofer, vsi v Studencih; Fran Fische reder, H. Gordon, dr. Venigerholz in K. Flucher, vsi v Št. Ilju v Slov. gor.; Bogomir Petschar, Karel Doleczek, I. Hofbauer, vsi v Kamnici; Jožef Wressner pri Sv. Juriju ob Pesnici; Val. Schäffer, Rudolf Kankowsky, T. Berničnik in Karel Pessl, vsi v Krčevinah; R. Pirker, Franc Girstmayr, Iv. Felser in Fr. Derwussek v Leitersbergu; Josip Mihelič, Miha Mogge in I. Schatz v Št. Lovrencu na Pohorju; Julij Ogrizek v Pekrah; Franc Roiko, Alojzij Seidler in H. Striedinger na Pobrežju; Ev. Pilz, A. Hojnik in H. Millner na Pesnici; Martin Pukl, dr. Tausch, Ignac Jöbstl, Peter Trinko, Jan. Roth, vsi na Razvanju; Maks Grilec in Al. Pšunder na Radvanju; Ivan Šabeder in I. Fajdiga na Tezni; Jožef Wiethaler na Brestrnici; J. Paskolo, Alojz Menhardt in Robert Hercog v Svečini; Fran Rejninger, Alojz Gornik in Janez Ferik v Jarenini. — To je lista mož, ki so hoteli graditi vsenemški most do Adrije, a jim je jugoslovanska povodenj odnesla vse tramovje Mnogi izmed teh so bili tudi zaupniki davčne oblasti in so pomagali navijati davčni vijak na slovenske davkoplačevalce.

Poslano. V dopisu, priobčenem v št. 50 lista »Jugoslavija« z dne 25. febr., zaletel se je neznan dopisnik v vodjo mestne prodajalne v Mariboru, očitajoč mu, da drži v službi nemške prodajalke iz prejšnjih časov in jih celo protežira, ako ravno jih občinstvo samo ne mara. Koliko je na teh očitanih resnice, mariborsko občinstvo ve to samo, širši javnosti na ljubo pa hočem pribiti sledeče: Odkor je vodstvo mestne prodajalne v slov.

rokah. je bilo odpuščeni osem nemških oseb, na katerih mesto je bilo sprejetih 10 slovenskih oseb. tako da se nahaja sedaj v mestni prodajalni 14 Slovencev in 1 Nemec. Toda tudi ta Nemec zna toliko slovenski, da bi bil postregel dopisniku v slovenskem jeziku, ako bi bil on to zahteval. Kar se plače nastavljenih tiče, dobi vsak njegovemu delu, oziroma pridnosti primeren znesek, pri čemur se ni treba ozirati na narodnost, ker, kakor že omenjeno, so razen ene osebe vsi nastavljenici Slovenci. Ni sicer verjetno, ali mogoče bi bilo, da se je kdo pritoževal v tem oziru pri dopisniku, a temu pa naj bo povedano, da slovenska narodnost nikakor ne daje pravice na mastno plačo brez dela, na drugi strani pa se začetniku tudi ne more plačati toliko kakor prodajalcu, ki ima že večletno prakso. Umešavanje žene je pa milo rečeno neokusnost, ker mi ona pomaga brezplačno v prodajalni. Če si smem drzniti, dal bi strogemu g. dopisniku svet, da se za svoj prihodnji dopis informira, ne pri meni, ampak na pristojnem mestu.

— Maribor, dne 3. sušca 1919. I. N. Šoštarč,

Maribor. Mestni magistrat razglša: V Mariboru stanujoči posestniki srebrnih in zlatih hrabrostnih svetinj se pozivljejo, da se prijavijo pri mestnem magistratu ter da prineso s seboj kot dokaz dotično legitimacijo. Namesto mesečne rente bo namreč deželna vlada izposlovala, da bodo taki posestniki srebrnih in zlatih hrabrostnih svetinj dobili enkratno odpravnino.

Maribor. Mestni magistrat razglša: Meseca februarja je zapustilo mestno prodajalno na Glavnem trgu več oseb, ne da bi bile plačale dobljeno blago. Ker pošiljajo mnogi po blago čroke in sluščinčad, jim bržčas tudi ni znano, da blago ni bilo plačano. V mestni prodajalni se pa vpiše na blagajniški blok razven cene še tudi številka družinske karte, tako, da je možno vsak čas dognati, kdor se je z blagom odstranil ne da bi bil istega tudi plačal, kajti pri vsakem vplačilu se mora pri blagajni oddati listek. Pozivljajo se lastniki sledečih družinskih nakupovalnih kart, da poravnajo v četrtek 6., v petek 7. in v soboto 8. marca pop. med 2. in 5. uro pri blagajni mestne tržnice neplačane zneske, sicer bi se moralo proti zamudnežem sodnijsko postopati. Število družinskih nakupovalnih kart: 997 1575 398 1724 231 2478 225 1108 2346 320 129 1667 1925 646 41 77 69 549 12 1575 448 544 1821 542 1919 2100 1415 2687 1347 1716 636 1693 1923 878 2339 173 1750 919 1652 1677 2401 2420 91 1116 1912 1733 735 361 1306 1247 1331 154 1306 884 483 2 1937 582 398 2490 1204 1903 714 2306 1755 29 113 1863 1901 1460 880 1342 34 1715 46 1711 402 883 167 215 985 2431 1721 1659 649 2647 1099 542 1575 123 2535 1578 2575 645. Kdor se ne bi odzval temu pozivu, se bi mu odvzela družinska nakupovalna karta in bi na njo ne mogel dobiti živ. Kazen zapora bi bila neizogibna in se bi vrhutega objavila imena dotičnih v vseh časopisih.